

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 94

číslo: 34

24. srpna 2014

Cena: 8 Kč

Měj soucit s veškerou bolestí světa, ale nezaměřuj své síly tam, kde jsi bezmocný, ale k bližním, kterým můžeš pomoci, milovat je a obšťáťňovat.

Hermann Hesse

Mnozí malí lidé na mnohých malých místech, kteří konají mnohé malé kroky, mohou měnit tvář světa, mohou jen společně obstát v životě.

Lev Nikolajevič Tolstoj

Pomáhat není žádná alternativa, ale prostě a jednoduše lidská výzva.

Marie Josée Althaus-Laguerre

Láska

Existuje ještě jedna láska, která dává té přirozené jiný, hlubší rozměr a zbavuje ji toho, co je na ní trýznivé a nebezpečné. Nevznikla v lidském mozku ani v srdci, není naším báječným vynálezem, ale byla do našeho světa vnesena mužem z Nazaretu. Nemůžeme si ji koupit ani ji dobýt, ani se jí naučit, ale jen si ji vyprosit. Je nepochopitelným zázrakem.

Zdeněk Svoboda

Domov U Spasitele ve Frýdlantu děkuje touto cestou všem dárcům, kteří přispěli v letošní sbírce v Betlémské kapli na chod našeho Domova. Velice si vážíme příspěvku a všem mnohokrát děkujeme. Naše poděkování patří také všem, kteří se podíleli na vzniku této sbírky, která činila 13 022 korun.

Eva Crhová

Příběh vojína Keberta

Před sto lety, v srpnu 1914, do původně lokálního konfliktu mezi Rakousko-Uherskem a Srbskem vstoupily další státy. Velká válka se rozhořela naplno. Co přinesla, nejlépe ilustrují deníky a korespondence.

Bedřich Kebert se svojí manželkou Nellou. Popisek, který vepsal cestou na frontu, oznamuje: „Mé jediné potěšení na cestě do fronty dne 28. 4. 1915.“ V tuto chvíli zbývají čtyři dny do okamžiku, než život B. Keberta skončí. Jak je patrné z prostřelené fotografie, Bedřich Kebert nosil deník v levé náprsní kapse na hrudi, kam jej zasáhla ruská střela. Střela tak vytvořila v deníku i fotografii manželů poslední, tragickou tečku.

Pokračování na str. 3

Z deníku Bedřicha Keberta, 1915

• **Sobota 1. máje 1915** – probuzen střelbou děl, jež namířena byla na německý eroplán. Připravujeme se na další pochod, vzpomínám si na 1. máje minulého roku, kdy jsem se s manželkou a dětmi hrál na slunci na břehu Dunaje. Bože, jak se mohlo vše tak rychle změnit za rok, kdo by si byl pomyslel, že za rok budu dívat se na 1. máje smrti v tvář. Večer po celodenním rastu nastoupili jsme cestu do bitvy. Pomoz Bůh! Milovaná ženo! V posledním tomto okamžiku, loučím se s Tebou, kráčím do boje, v noci se srazíme s Rusy blízko Bialonky. Líbám Tě vřele a děti, s Bohem...

• **Neděle 2. května 1915** – jsme již v ohni. Pušky i děla pracují. Každý z nás pociťuje úzkost, leč naděje na vyvážnutí se k ní druzí.

„Ruku v ruce“ pro vzájemnou úctu a mír

Na jaře vysílaly ARTE, BR a další televizní stanice program „Čtyřicet hodin v Jeruzalémě“, který původně stál dvě stě osmdesát milionů eur. Další náklady ve výši asi čtyř set tisíc eur vznikly jen proto, že Palestinci ultimativně požadovali po německých producentech, aby rozhovory a natáčení mezi Palestinci prováděly výhradně palestinské týmy, kdežto najaté izraelské týmy měly natáčet dokumenty u Izraelců. Podle producenta byl takový kompromis s odděleným filmováním a rozhovory mezi Araby a Židy přijatelný. Z obavy, aby někoho „nedráždili“, uzavřeli prostřednictvím „geoblockingu“ internetový přístup k této velké dokumentární akci pro všechny mimoevropské adresy, takže ji nemohli sledovat ani obyvatelé Jeruzaléma.

Už podle předběžných ukázek tvůrci filmu očividně podepřeli zaběhlou představu o Jeruzalémě jako městě fanatiků, válečného napětí a střetů. Svaté město se přitom ve skutečnosti vyznačuje i stěží představitelným pokojným soužitím, kde v těsné vzájemné kooperaci spolupracují židé, křesťané i muslimové, Izraelci i Arabové. Klasickým příkladem je **nemocnice Hadassa**, která poskytuje lékařskou péči jak Židům, tak Arabům. Rovněž lékaři a sestry jsou představiteli všech sektorů zastoupených ve městě.

Méně známým projektem je **škola Maxe Rayneho „Ruku v ruce“** pro židovsko-arabské vzdělávání. Založili ji v devadesátých letech Židé a Arabové, kteří chtěli svým dětem umožnit dvojjazyčné vzdělání v arabštině i v hebrejštině.

Když navštívila Jeruzalém skupina hostů z Bodenwerderu, v níž byli též učitelé, nepidila se na rozdíl od sedmdesáti kameramanských týmů televizní společnosti ARTE jen po tom, co lidi rozděluje, nýbrž chtěla poznat židovsko-arabskou spolupráci. Na rozhraní mezi arabskou čtvrtí Beth Cafafa a židovskou čtvrtí Patt si všimli, jak vrátný krmí několik pouličních koček. „Ty kočky budou asi dvojjazyčné,“ zasmál se jeden bodenwerderský učitel. Na vrátnici školy

visela totiž tabulka s prosbou o příspěvek na kočičí krmení.

Když pustili skupinku dovnitř, byla zrovna přestávka. Kluci hráli kopanou, holčičky se hihňaly a pošťuchovaly. Když se člověk zaposlouchal, mohl zaslechnout útržky obou jazyků, arabštiny i hebrejštiny.

Ředitelka Nad'a, jedna ze zakladatelek, dříve na škole také učila. Vypráví, že po čase izraelské ministerstvo školství školu uznalo jako „státní“, ačkoli se vymyká z pečlivě rozdělené izraelské vzdělávací soustavy. Tu vedle arabských škol tvoří světské, náboženské a ultraortodoxní školy pro židovské děti, dále školy soukromé, k nimž patří i křesťanské školy, a ty mají opět jiné osnovy.

Vzhledem k tomu, že škola „Ruku v ruce“ poskytuje svým pěti stům žáků od první třídy až do maturity mnoho doplňkových programů, aby arabské školáky zavedla do židovské kultury a naopak, netrvá zde vyučování jen do jedné, nýbrž až do půl čtvrté odpoledne. Vyučovací hodiny navíc a obědy se musí hradit z příspěvků nebo ze školného.

V knihovně, plné svazků v arabštině i hebrejštině, ličí dva žáci svoje zkušenosti. Až do osmé třídy vnímají děti

multikulturní soužití jako něco normálního a bezproblémového. Teprve ve vyšších třídách, kdy už si děti více uvědomují vlastní identitu, nabývá na významu i politický střet. A nyní se děti musejí učit mít v úctě odlišné názory svých nejlepších kamarádů a nesnažit se jim vnucovat své vlastní. Jedna učitelka vypráví o školáčkách, kteří dojíždějí dokonce z palestinských území a denně jsou nuceni procházet pohraničními kontrolami. Nerad bych je jmenoval; v domovských obcích na ně vyvíjejí tlak, aby je od návštěvy této školy v Izraeli odradili. Od doby, kdy legendární starosta Teddy Kollek založil Jeruzalémskou nadaci, je škola „Ruku v ruce“ jen jedním z projektů, které se ve městě snaží budovat

Čím jsou totiž děti starší, tím více v nich sílí vědomí, že jsou židé, muslimové nebo křesťané, Izraelci nebo Palestinci.

snáží budovat mosty k odbourání napětí mezi kulturami. Podle líčení Ireny Polákové působí nadace ve čtvrtích vyděděnců, pořádá letní tábory pro děti ze sociálně slabých vrstev – avšak nejen to. Ve čtvrti Šejch Džará zřídila z německých příspěvků pro arabské obyvatele města hojně navštěvovanou **denní kliniku**. Nedaleko vznikla v roce 1985 **Arabská ústřední knihovna** s padesáti tisíci svazky a na dohled od ní se nalézá **„Muzeum na dělicí čáře“**, které našlo útluk ve staré, betonem zpevněné budově. Byla to kdysi Mandelbaumova brána, která v průběhu devatenácti let (1948-67), kdy byl Jeruzalém rozdělen mezi Izrael a Jordánsko, tvořila jediný otevřený hraniční přechod mezi nepřátelými zeměmi. Úplně novou záležitostí je **„Park Teddyho Kolleka“** na úpatí Jaffské brány, hlavního vstupu do Starého města. Na někdejší území nikoho se zřizují vodní hry pro zábavu dětem z obou částí města, o kterém se tolik mluví jako o rozdělaném a rozděleném...

© Ulrich W. Sahn
Překlad: Ivana Kultová
www.wilberforce.cz

Jindřich Vlček: Těpluška 6. roty 3. pluku Jana Žižky, Rusko
Akvarel zobrazující vagón ruských legií vytvořil umělec v době svého pobytu v Rusku. Ornamentální vzor vagónu je inspirován ruským folklórem. Je na něm vyobrazen štít pavézového tvaru se znakem červeného husitského kalicha na modrém poli. Autor v roce 1914 narukoval do vojenské služby, o rok později odešel na východní frontu, kde byl zajat. Až do roku 1918 pobýval v ruských zajateckých táborech. Akvarel byl zakoupen do uměleckých sbírek Památníku odboje v r. 1922. Otištěno se svolením Vojenského historického ústavu Praha.

Záhady

V životě každého člověka se občas vyskytnou záhady. Některé se časem objasní, jiné zůstanou záhadami navždy. Procházíme různými obdobími, měníme se a přitom se někdy mění i náš vztah k neobjasněným věcem. Když jsme byli dětmi, vše záhadné a tajemné nás lákalo. Pak přišlo dlouhé a nudné období rozumu. Ale jak člověk stárne, začne se mu vracet smysl pro romantické „záhadno“.

Seznámím vás se dvěma svými příhodami, které by se daly nazvat „Záhada pouzdra na kartičky“ a „Záhada modrého míče“. Prozatím jenom ta první z nich byla objasněna.

„Na hledání ztracených věcí je svatý Antonín,“ prohlašuje můj manžel, také Antonín, který pochází z tradiční katolické rodiny. Já jako správná protestantka se k tomu stavím poněkud skepticky. Ale když jde do tuhého (a s přibývajícím věkem člověk stále více zapomíná, často něco hledá), tedy když je zle, tak je svatý Antonín dobrý! A manžel má vždycky velkou radost, že jeho patron a „kamarád“ pomohl i nedůvěřivé husitce, jako jsem já. „Ten Antoníček se ale nadře!“ komentuje to s úsměvem.

Jak to bylo se „Záhadou pouzdra na kartičky“? Znáte to. Napřed usilovně hledáte všude ztracené pouzdro s kartičkami – s těmi nákupními i od lékaře a zubaře, s všemožnými průkazkami – hledáte ve všech kabelkách, šuplících, kapsách. Vzpomínáte, kde jste byli a kde mohlo pouzdro zůstat. K večeru jste rozhodnutí jít se druhý den zeptat do obchodního domu, kde jste nakupovali naposled. Pak vás ale napadne poprosit svatého Antonína o pomoc. Jen tak, pro klid duše, že jste udělali vše. Pak jdete s klidem spát a na kartičky zapomenete. Psychologové tuto metodu znají a vysvětlují. Také jogíni ji používají a mají pro ni sanskrtský název.

Ráno se vzbudíte, hlavou vám proběhnou tak dvě, tři myšlenky a najednou: „cvrnk“! Záblesk poznání. Běžíte do komory, kde visí různé, méně často používané nákupní tašky. A pouzdro s kartičkami je na světě! „Díky, svatý Antoníne!“

„Záhada modrého míče“ je však složitější. Chodím na rehabilitaci. Používají se tam různé cvičební pomůcky. Ten den jsem cvičila s malým modrým míčem. „Takový by se mi hodil,“ říkám si. Přijdu domů – a na terase malý modrý míč! „Co je na tom...“, řeknete si. Ale kdybyste byli u nás, pochopili byste můj údiv nad tím, jak se tam ten míč dostal. Náš určitě nebyl. Nepatřil ani nejbližším sousedům, kteří mají terasu poměrně blízko té naší. Jejich děti i vnuci jsou už velcí a s míčem si nehrají. Zbývaly dvě možnosti. Buď to se dostal míč na terasu shora, ale po šikmé střeše chodí tak leda kosi anebo ho někdo silou vyhodil či vykopl zdola. Položila jsem míč před dům a čekala, kdo si pro něj přijde. Ano, byl to chlapec od sousedů. Ten se však divil, jak se tam míček octl. „To se chci zeptat já tebe!“ říkám mu. „Našli jsme ho na terase.“ Kluk se divil ještě víc. Vykládal, že si s míčem hráli – on a mladší sestra – na trampolíně. Ale ta je za rohem! Najednou prý míč „zmizel“. Jak se dostal na naši terasu? Jediné vysvětlení, které mě napadlo, je zásah anděla. Slyšel mě, jak říkám, že by se mi takový míč hodil, a tak mi chtěl udělat radost. Nebraňte se záhadám. Jsou obohacením všedního života.

Radana Váňová

Z kazatelského plánu

Jedenáctá neděle po svatém Duchu

Hospodine, nakloň ucho, odpověz mi. Spas, můj Bože, svého služebníka, který v tebe doufá. Smiluj se nade mnou, Panovníku, po celé dny k tobě volám.

ŽALM 86,1a.2b-3

První čtení z Písma: Izajáš 51,1-6

Tužby pro dobu po Duchu svatém (IV):

1. Abychom v našich srdcích sobectvím a pýchou oheň Kristovy lásky nezhášeli, modleme se k Hospodinu.
2. Abychom pokornou a oddanou službou Bohu a bližním stali se bohatými ve víře, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Panovníku, Hospodine, shromáždí svou církev vjedno, aby ke slávě tvého jména dosvědčovala tvou moc mezi všemi národy! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Římanům 12,1-8

Evangelium: Matouš 16,13-20

Verše k obětování: Žalm 40,2,4

Verše k požehnání: Žalm 104,13,15

Modlitba k požehnání:

Panovníku, Hospodine, děkujeme ti za nebeské dary chleba a kalicha. Dej, abychom jimi posílení nepodléhali pokušením a žádostem! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 301, 114, 156, 51, 162, 164, 199, 304

HRUŠKA POUTNÍKEM DO JERUZALÉMA 4

Pokračování z čísla 33

Povaha a zvláštnosti Hruškovy

Když jsi milý čtenáři této knihy přečetl, co napsáno až dosud o milém Ferdinandovi, tu si pomyslíš: „A co je zvláštního na něm? Jiní lidé provedli jinší věci.“ A máš také pravdu. Ale já ti řeknu, že vlastně Hrušku ještě dobře neznáš. Až všecko o něm uslyšíš, budeš mluvit jinak a nakonec sám nejlépe si odpovíš, kdo Hruška byl, a přisvědčíš, že co on přece nikdo nedokázal.

Nejprve jsem ti řekl, odkud Hruška jest a čím všecko byl, ale neřekl jsem ti ještě, kdo vlastně Hruška jest. Zmíním se o jeho vlastnostech, o jeho zvláštnostech a jeho povaze či charakteru. Charakter je výslednice činů a jednání člověka. Tím jasnější a účelnější způsob jednání člověka, čím je životní cesta, po které kdo kráčí, určitější, tím je povaha, čili charakter člověka přímější. Poněvadž charakter člověka je výslednicí některých činů a jednání jeho, z toho vidno, že těžko je psát povahopis člověka, který dosud žije, ježto ta výslednice ještě není ukončena. Proto já vynéstí mohu na světlo jen některé obrisy povahy

Hruškovy. Ale i z toho poznáte dobře, jak se Ferdinand jevil doma i ve světě.

Na první pohled snad budete na váhách. Snad si pomyslíte, tenhle Hruška, nějaký podivín, přinejmenším samotář. Sudťe, jak vám libo, a myslete si třeba při tom, že máte pravdu. Ale dobře se naň podívejte. Viděli jste někdy žebráka v hadry oblečeného, v zimě šedivý šátek na hlavě po žensku uvázaný, na něm ještě skromná, olínalá, jako cent těžká čepice. Takový i rukávník na zelené šňůře, na nohou chatrná obuv, ovinutá v hadry. V létě snad jste potkali člověka starce, při největším vedru s obnaženou hlavou, v pravé ruce jeho nevzhledná hůl, v levé ruce žezlo. Pospíchá proti vám kolibavým hbitým chodem. Ustaraná tvář jeho, barvy svěží, bez vrásek, na vás se obrátí. Bystré jeho oko jako bezděky na vás utkví. Zvučným mladickým hlasem zazní jeho křesťanský pozdrav k vám. Na odpověď nebude čekati, půjde dál vedle vás, neohlížeje se napravo ani nalevo. Celý zjev prostého starce bude vám nápadným a vy se budete ptáti „kdo je to?“ A každé malé dítě ve Rtyni

vám vesele řekne: „to je Ferda“. „Žádný člověk vzácen ve své vlasti“ – výrok Páně, vyplnil se na Hruškovi plně. Doma jen Ferda, mladší i staří jmenují ho Ferdou. A vy v úžasu se dovíte, že ten Ferda je bývalý mistr obuvnický, putykář rtyňských končin, trafikant, podomní obchodník atd. Garderoba Ferdinandova je skutečně zvláštní a vy přiznáváte, že se ničím neliší od vybraných lahůdek, kterými, jak sám říkává, krmí své hříšné tělo.

Tak nebylo vždycky u Hrušky. Břímě chudoby naprosté vzal na sebe dobrovolně a nese je rád od půl století. Jen jeho tvrdý a od mládí na zkoušky bohatý život, uvedl ho na dráhu úplného odříkání. Hruška stal se úplným abstinentem.

Vybočil-li snad někdy ve svém mládí, jak snad některý rodák se domnívá a říká, že ten Hruška není bez chyb, přece musí každý přiznati, že tvrdý los na dráze životní ucelil jeho charakter, jevíci se v rysu právě křesťanské ctnosti, jež se prostě nazývá „hrdinná horlivost v dobrém“.

Hruška je bez odporu pravým, nelíčeným horlilem pro čest a slávu Boží.

Pokračování příště

Nad Písmem

JEŽÍŠ - PROVOKATÉR

Doufám, že vás název tohoto článku příliš nepohoršuje. Ale nedalo mi to. V evangeliích nalezneme mnoho Ježíšových otázek směřujících k jeho posluchačům, které vedou k přemýšlení i nás. Nemůžeme je jen tak přejít, neboť nás doslova provokují k hledání odpovědi. Jednou z nich je i otázka obsažená v 16. kapitole Matoušova evangelia: „Za koho mě lidé pokládají? (...) Za koho mě pokládáte vy?“ Je jasné, že Ježíš chce slyšet víc než jen pouhou informaci.

Od počátku lidé hledali a hledají odpovědi, kdo je Ježíš Kristus.

Zajímavý pohled do představ o Ježíši najdeme v výtvarném umění. V prvních staletích křesťanství byl Kristus znázorňován jako učitel držící v ruce Bibli. Ve středověku se v chrámech začal objevovat jako umučení, zkrvavený, přibitý na kříži. Dnes v mnohých moderních chrámech nalezneme jen určité symboly: prázdný kříž, verše z Bible apod.

Ale každá socha nebo obraz nám nabízí příliš omezující představu. A tak je někdy mnohem lepší obrátit se do svého vlastního nitra, než hledat Ježíšova zpodobnění vytvořená jinými. Každý z nás má pravděpodobně svou vlastní představu, kým je Ježíš. Mnozí lidé, stejně jako kdysi, si o Ježíši myslí, že je moudrým prorokem, jako býval Jeremijáš, Elijáš nebo Jan Křtitel, a tím to končí. Ale stále jde jen o představu, kterou si vytváříme my sami ve své vlastní mysli.

Pak je tu ale Boží moc, která je schopná se prodrat tou naší houštinou lidských myšlenek a odkrýt něco, co většinou zůstává zahalené mlhou naší omezené představivosti, a co také většinou jen těžko ohraničíme slovy. V evangeliu díky Božímu působení nabízí odpověď Šimon Petr. A tak je Ježíš poprvé pojmenován jako Mesiáš, Kristus, Syn živého Boha.

A v tuto chvíli se speciálně v Matoušově evangeliu objevuje něco, co je velmi významné pro církevní dějiny a nad čím si lámalo hlavu mnoho teologů napříč staletími. Ježíš říká Petrovi: „Blaze tobě..., protože ti to nezjevilo tělo a krev, ale můj Otec v nebesích. A já ti pravím, že ty jsi Petr; a na té skále zbuduji svou církev a brány pekla ji nepřemohou. Dám ti klíče království nebeského, a co odmitneš na zemi, bude odmitnuto v nebi, a co přijmeš na zemi, bude přijato v nebi.“

Ježíšova slova znějí velmi závažně a je zvláštní, proč v ostatních evangeliích chybí... Cožpak si to Matouš vymyslel? Není to falzifikát pozdější církve? Jak tuto větu máme chápat?

Šimon Petr má mezi Ježíšovými učedníky od začátku zvláštní postavení. Jeho jménem začíná každý seznam Dvanácti, Ježíš mu dává aramejské přízvisko *kéfa*, tj. kámen – drahokam, základní kámen, řecky: *petros*. Jenže opět tu narazíme na naši omezenou představivost. A tak v myšlenkách křesťanské víry vzniká představa o Petrovi, který jako přísný vrátný střeží s velkým klíčem bránu nebeského ráje a vpouští jen toho, koho chce. A přitom se z toho všeho vytratí pravá podstata. Výklad je mnohem prostší, než bychom čekali. Ani Petr, ani nikdo jiný nemá plnou moc

k tomu, aby rozhodoval, kdo smí vstoupit před Boží tvář. Takovou moc má jedině Bůh. Ježíš tu předává Šimonu Petrovi pouze plnou moc k výkladu Božích zákonů takovým způsobem, aby lidem otevíral nebeské království, aby jim přibližoval Boží lásku a zval je do jejího společenství ne až po smrti, ale už tady na zemi.

Dosud tuto klíčovou moc měli rabíni a znalci zákona, kteří ji ovšem nevyužívali tak, jak měli, a ostatním lidem Boží království spíše zavírali.

Vraťme se však na začátek. Na naši křesťanské životní pouti i nám Ježíš klade spoustu otázek. Nechce, abychom zabředli do falešné duchovní jistoty, ale nutí nás přemýšlet o tom, co děláme, jací jsme, jací bychom měli být. A každého z nás specifickým způsobem vede k odpovědi. Stejně jako v dějinách křesťanství i v průběhu našeho života se nám mění naše představy o Kristu. Je ale rozdíl mezi představami, které si vytváříme my sami a představou, kterou nám zjevuje Bůh. Snažme se vnímat jeho přítomnost v našem životě. Neuzavírejme svou mysl před pravým nebeským královstvím. Nechávejme místo pro Boží moc a mějme mysl stále otevřenou pro Boží působení. Amen.

Lenka Selčanová

**Ježíši Kriste, celý život hledáme tvou tvář.
Chceme tě poznávat, a přesto nejsme schopni tě poznat
plně tak, jak poznáváš ty nás.
Nejsme schopni svým vlastním úsilím proniknout
skrz naši lidskou omezenost.
Ale o jedno tě prosíme: Provokuj nás jakýmkoliv způsobem,
burcuj nás a ved' nás, abychom měli pokoru,
abychom neustrnuli ve falešných jistotách, v duchovní pýše,
abychom byli bdělí, abychom tě stále hledali,
protože jen v tobě má náš život začátek i konec,
jen v tobě má naše pozemské pachtění svůj smysl,
jen v tobě je náš život životem. Amen.**

Pokračování ze str. 1

Ze vzpomínek českého vojáka

• Nedatováno

(Maruše mých snů, té duši dobré, trpělivě čekající na návrat tatíčka svých dětí, připisují tuto knížku vzpomínek...) Na velikonoční svátky přihlásil se u našich předních strážů ruský voják s bílým praporem a přál si mluvit s naším velitelem. Za parlamentářem šlo několik dalších ruských vojáků, kteří nesli velikonoční dary. V našem táboře byli „vyslanci“ velmi příznivě přijati a bohatě obdarováni, načež vypravena z našeho tábora podobná „deputace“, která odevzdala dary ruskému vedení. Den na to, a sice v Hod Boží velikonoční, došlo k hrůzné bitvě, ve které se náš 81. pluk statečně držel na vrchu „Kobyła“ zvaném a vydobyl si nejvyšší vyznamenání, a sice zlatou medailii na plukovní prapor...

Dopis ženy ze Smiřic manželovi

• 16. 5. 1917 (doručeno 13. 9. 1917)
Drahý Jarouši! Nejdříve přijmi ode mne srdečný pozdrav a dík za dva lístky z 10. a 11. února, které jsem dnes obdržela a velice mne potěšily, že jsi zdrav. Dnes je pouť, ale tak smutnou jsem neměla snad ještě nikdy. Loni byla ještě maminka a dnes již odpočívá na hřbitově a Ty, Jarouši, tak daleko od nás. Boža, ta běhá venku, má nové šaty a klobouk. Vzpomínám, jak se Tobě daří a že asi máš myšlenky u nás jako my u tebe. Jen si, Jarouši, nestýskej, snad dá Bůh, že se sejdem. Ještě jednou Tě zdraví a tisícere políbení zasílá Tvá manželka s dceruškou...

Dopis matky ze Smiřic synovi

• 17. září 1914
Předrahý synu! Ve strachu a úzkosti marně čekám den ze dne nějaké zprávy od Tebe, již několikrát jsem Ti psala, avšak žádná odpověď. Prosim, piš co nejdřív, zda Jsi zdrav, zdali přece některý lístek náš Jsi obdržel,

Předtištěný korespondenční lístek z fronty (tzv. feldpostka) obsahoval pro bližní v zázemí lapidární, ale podstatně sdělení: „Jsem zdrav a daří se mně dobře.“

posledně jsem Ti, drahý Pepo, psala psaní, kéž bys aspoň to dostal, jsme díky p. Bohu zdraví. Zpomínáme stále, pozdrav z fary, z domu i přátel. Pán Všemocný zachovej Tebe drahý Synu ve Svě mocné ochraně, by šťastný byl návrat Tvůj...

• 4. října 1914

Předrahý Synu! Konečně po trapně dlouhé době obdržely jsme milé řádky Tvoje. Díky Pánu Všemocnému, že zachovává Tebe drahý ve zdraví. Překvapilo nás velice, že Jsi se shledal s Karolkem, prosím často, by Všemocný Pán dopřál Svě mocné ochrany, sílil Tebe drahý Synu, by šťastně vrátil Jsi se v náruč naší. Zpomínám velice a zplakala jsem nad dopisem Tvým, důstojný Pán měl radost i žal z něho, zvláště slečna. Jestli potřebuješ teplé prádlo, piš a já bych Ti je poslala. Jen prosím, dej brzo o Sobě vědět... Do Boží ochrany Tě odevzdávám, pozdravuje a líbá, v duchu žehná Tě milující matka.

• Prosinec 1914

Předrahý Synu! Nekonečný byl tento měsíc, plný starostí o Tebe, předrahý, neb žádné zprávy od druhého října jsme nedostaly. Zpo-

mínám a prosím Pána Všemocného, by ráčil Tebe drahý Synu zachovati ve zdraví, by sílil Tebe pevnou vírou a ochránil Tebe všeho zlého. Piš prosím co nejdřív, jak Ti jen možno, aspoň jsi-li zdrav. Doufám pevně, že s pomocí Boží šťastně se vrátíš. Bylo dnes smutno na hřbitově, scházel Jsi zde zvláště, Týna zdobila hroby našich předrahých, slečna z fary zaopatřila zelené snitky a dělala u nás papírové růže, na večer jsme byli společně na hřbitově. Kytýr psal v polou měsíci, je dosud zdrav, Ada vzpomíná na Andu, tu dobrou duši. Karlátka psal před týdnem z Přemyslu, je díky Bohu zdrav. O Tebe mám velkou starost, že nepíšeš, zdališ obdržel lístky z fary... Matka.

Úryvky a fotografie Bedřicha Keberta publikovány s laskavým svolením p. Hynka Domalipa; www.vyslouzilci.cz; <http://hynek.domalip.sweb.cz>. Ze vzpomínek českého vojáka – zdroj www.valka.cz. Dopis matky ze Smiřic synovi otištěn s laskavým svolením p. Přemka Andryše; Smiřice; www.smirice.eu. Syn se po válce vrátil. NA

Pane, prosíme tě, dej nám z tvé moci a milosti zavčas rozeznávat příčiny válek a nezavdávát podněty k jejich vzniku.

Husův Areopág – srpen 1414

Rokem 1414 vrcholí spory mezi hlavou všech reformních sil v Čechách, Mistrem Janem Husem a jeho nepřáteli, mezi něž patřil především jeho bývalý přítel Štěpán Pálec. Nad Husem visí stín odsouzení za neposlušnost (kardinál Colonna), klatba ze strany arcibiskupa Zbyňka Zajice z Hazmburka. Mistr Jan již čelil žalobě bývalých přátel, např. mistra Stanislava ze Znojma; ocitl se se svými přáteli pod interdiktem vyhlášeným nad Prahou arcibiskupem Zbyňkem. Pokračovaly ataky nepřátel z řad Němců (Dietrich z Niehmu) či „českých Němců“ (Michal de Causis). Václav Mistra Jana již opustil (po odpuštění kacířství 1412) a jeho čeští nepřátelé (Štěpán Pálec, Stanislav ze Znojma, Petr ze Znojma a Jan Eliášův) jej po nuceném útěku z Čech v r. 1412 obviňují ještě více. Nejvíce ze „strašného kacířství“, z vykřeslivu. Mistr Jan pobývá na různých místech, naposledy na Krakovci. Již v srpnu 1414 bylo zřejmé, že se Jan Hus vydá do Kostnice, aby obhájil sám sebe i pověst českého království. Oznámil to ve dvou listech s koncem srpna, v nichž píše: „A přes to všechno ohlašuji celé České zemi i dalším zemím před časem dosti veli-

kým, že chci stát v Konstancii před svolaným koncilím. Bude-li tam papež, (budu stát) před papežem a před oním obecným koncilím.“ Dne 1. září 1414 to oznámil listem také králi Zikmundovi. Kostnický koncil znamenal důležitý přelom v dějinách tzv. obecných koncilů. Poprvé byl reformními preláty veden útok na dobové ultramontánní a papalistské snahy. Bylo učiněno rozhodnutí podříditi papeže kontrole na koncilu shromážděných církevních otců. Hlavním cílem kostnického koncilu byla „causa reformationis“ čili snaha zlikvidovat ostudné papežské schizma a zahájit očistný proces v celé církvi, která kvůli významným morálním pokleskům kněží i vysoce postavených prelátů ztrácela respekt a prestiž v očích věřícího lidu. Jak známo, na koncilu v Pise konaném v roce 1409 mělo být odstraněno papežské schizma, představované Řehořem XII. a Benediktem XIII. Na koncilu v Pise byl také zvolen novým „hlavním“ papežem Alexandr V. Protože zmínění dva zbylí papežové odmítli resignovat, ovládlo církev hanebné trojpapežství. Kardinál d' Ailly celou situaci charakterizoval takto: „dualitas infamias“ (bezectná podvoj-

nost) a „trinitas non benedicta, sed ab omnibus maledicta“ (trojice nikoliv požehnaná, ale ode všech zlořečená). Když pak méně než po roce v úřadu římského papeže zemřel Alexandr V., byl zvolen Petrovým nástupcem Jan XXIII. Svolání dalšího koncilu se stalo jedinečnou možností, jak abnormální situaci v církvi vyřešit. Hlavní roli na něm měli sehrát král římský a uherský Zikmund Lucemburský, faktický „šéf“ koncilu, světský teolog a rektor univerzity v Paříži Jean Charlier, zvaný Gerson, a jeden z papežů, papež římský, Jan XXIII. Těmto mocným lidem měl Jan Hus čelit. Ve svém dopise králi Václavovi a královně Žofie vyzval všechny, kteří „vědí o nějakém mém kacířství, aby se chystali a proti mně na koncilu svědčili. Bude-li jako kacíř usvědčen, vezmu na sebe jho utrpění.“ Nebohý mistr Jan. Netušil, jakými prostředky pracuje církevní vrchnost. Lež, překrucování faktů, účelový výklad řádů a církevních zákonů, vyrábění falešných dehonestací, nasazení udavačů a falešných svědků. Mistr Jan Hus tuto hrozenou rukavicí zvedl! A na rozdíl od svých nepřátel vstoupil do dějin jako mučedník pravé víry! **Martin Chadima**

O zubu i Bohu

Byl klidný, pěkný letní den. Pracovali jsme v zubní ordinaci. Paní doktorka dělala preventivní prohlídku pacienta, já jsem seděl u počítače a zapisoval nález. Po prohlídce pacient položil častou otázku: „Proč nás vlastně bolí zuby, paní doktorko?“. Odpověď byla také jednoduchá: „Sklovina je jedinou částí zubu, která není inervovaná, a proto nebolí. Když se udělá kaz a pronikne sklovinou, začne to bolet – bolest je varování, že je něco špatně“. Byl to takový běžný rozhovor, kterých slyším v ordinaci spousty. Ten den to ale bylo jiné, protože jsem si náhle uvědomil tu dokonalost v tak obyčejném tvrzení. Nemohl jsem se nezamyslet nad tím, jestli je tento

perfektní mechanismus dílem náhodných změn v přírodě, nebo skrze něj můžeme obdivovat Boží stvořitelské dílo. Evoluční biologové by nám jistě vysvětlili, jak a proč příroda takto postupovala, ale byla by to odpověď dostatečná? Apoštol Pavel píše v epištole Římanům: „Jeho věčnou moc a božství, které jsou neviditelné, lze totiž od stvoření světa vidět, když lidé přemýšlejí o jeho díle, takže nemají výmluvu“. A tak bych Vás chtěl, milí čtenáři, povzbudit, abychom často přemýšleli o jeho díle, protože v sobě zrcadlí Boží existenci. Třeba i něco tak obyčejného, jako je zub, nám o něm dokáže mnoho říct. Stačí se dobře dívat. **Aleš Toman**

Čemu učí stromy

kdo nemá kořeny
neroste do budoucnosti
kdo však neodroste
svým kořenům
nevyvine se v něco nové
v strom

Kurt Marti

Kresba: Jana Wienerová

Nesnesitelná lehkost nebytí

Do Čech dorazila nová vymoženost: potratová pilulka. Co je mi do toho? Některé ženy jsou přesvědčeny, že coby muž nemám právo vyjadřovat se k problematice potratů, vždyť se přece nejedná o „moje“ tělo. Jsem však dvojnásobným otcem. Děti, které s manželkou vychováváme, nevznikly bez mého přičinění. Byť jsem je nenosil pod srdcem, jsou také „kost z mých kostí a tělo z mého těla“. Když jsem spatřil své nenarozené děti na ultrazvuku, neviděl jsem jenom „shluk buněk“. Byly to lidské bytosti, jimž jsme s manželkou darovali život, třebaže se ještě lidským bytostem úplně nepodobaly. Podle starověkého církevního otce Tertuliana je ale člověkem už to, co se má člověkem teprve stát. Zásadně odmítavý postoj křesťanských církví k interrupcím je dostatečně znám a je podložen mnoha důvody. Je mi jasné, že zastánce potratů žádný z nich nepřesvědčí, stačí prostě smést je ze stolu jako zpátečnické názory hrstky náboženských fanatiků. Takže zastánce potratů řeknu jen jedno: „Buďte rádi, že když jste byli v prenatalním stavu, vaše matky ve vás viděly víc než „shluk buněk“ a nedopustily, abyste skončili ve výlevce. Možná jste neměli nejšťastnější dětství ani nejskvělejší rodiče. Ale narodili jste se a žijete!“ Už ve starém Řecku si filosofové kladli otázku, zdali je pro člověka lépe narodit se či nenarodit. Odpovězte si na ni poctivě každý sám za sebe. Nemuseli jste tu být, ale jste tady. Vyhráli jste

v loterii, zadarmo jste dostali vstupenku do života! Z odmítavého postoje k interrupcím ale nevyplývá, že by křesťan směl posuzovat či dokonce odsuzovat ženy, které potrat podstoupily. I tady platí Ježíšovo: „Nesud“, abys nebyl souzen!“ Z interrupce mohou vzejít zdravotní problémy i psychická traumata; jestliže se k tomu navíc přidají moralistické odsudky, čemu to prospěje? Pokud ránu zasolíme, určitě se nezahejí! Podotýkám, že křesťanská etika připouští potrat kvůli terapeutické indikaci (těžké poškození plodu, těhotenství ohrožující zdraví a život matky). Loni bylo v Česku provedeno *Pokračování na str. 4*

NENAROZENÍ
K betlému tvého mateřství nezrazen mudrci se přišel poklonit nemluvnátku Herodes sám.

Pastýři výčitek
stráž noční držící...
A aj anděl zvěstuje jim:

Nebojte se.
Nenarodí se vám dnes plenkami obvinuté...
Potrat se zdařil Ježíšikriste!

...

ZMĚNA JE ŽIVOT!
rádi to vztahujem i na patnerské vztahy.
Jenže v nich mnohá změna drahá drahý znamená konec vztahu.
Důvěra je v tahu na osudový mat.

Ze sbírky **POKROK RODINY**
Aloise Volkmana

Dokončení ze str. 3

22 714 interrupcí, z toho ze zdravotních důvodů 4350. Je skutečně nutné, aby se v době, kdy lékaři běžně předepisují hormonální antikoncepci patnáctiletým slečnám a mládenci si mohou snadno koupit kondomy v automatu, mařily tisíce životů nenarozených dětí?

Problém však nelze zúžit pouze na prevenci neplánovaného či nechtěného početí. Ve školách se učí sexuální výchova. Bylo by potřebné doplnit ji o „citovou výchovu“ k zodpovědným a stabilním vztahům. Jestliže to nejčinnější, co mohou dát, je darování sebe samého partnerovi či partner-

ce v intimním spojení, neměl bych tento dar věnovat jedině člověku, jehož opravdově miluji a dovedu si představit, že bych s ním zestárl? Evropské národy vymírají. Porodnost je nižší než úmrtnost. Domovy důchodců a léčebny dlouhodobě nemocných nejsou nafukovací. A přesto si neustále vymýšlíme nové (jednodušší, bezbolestnější, hygieničtější) způsoby, jak nepřivést na svět potomky! Připomínáme posádku potápějící se lodi, která v podpalubí navrtává díry, aby ji voda zatopila ještě rychleji. **Lukáš Bujna**

Na obrázku Madonka z Lužice

VÝBĚROVÉ ŘÍZENÍ NA ŘEDITELE DIAKONICKÉHO STŘEDISKA NAZARET V BOROVANECH

Diakonie a misie CČSH ve spolupráci s Plzeňskou diecézí CČSH a Střediskovou radou DS Nazaret vyhláší výběrové řízení na obsazení funkce „ředitel/ka diakonického střediska – Nazaret v Borovanech“, které provozuje chráněné dílny (keramická a textilní) pro zaměstnávání osob se ZPS a poskytuje sociální služby, se sídlem v Borovanech, Žižkovo náměstí 1, 373 12 Borovany.

Bližší informace o podmínkách výběrového řízení, kvalifikačních předpokladech a charakteristice vykonávané činnosti získáte u ředitele střediska (Karel Filip – ředitel, tel: 603 175 004, e-mail: nazaret-dilna@centrum.cz), na webových stránkách ÚR CČSH (www.cesh.cz, sekce „Zprávy“) a diakonického střediska Nazaret (www.nazaret.cz).
Termíny odevzdání přihlášek: do 30. září 2014.

ZPRÁVY

Amor aeternus

Srdečně zveme na koncert barokní hudby (díla A. Reichenauera, J. S. Bacha, J. D. Zelenky, J. A. Plánického) s novodobou premiérou duchovní kantáty G. Reuttera. Koncert proběhne 7. září od 17 hodin v kostele sv. Václava Na Zderaze na pražském Novém Městě. **EB**

Cestou Vyšší rezie

Vzpomínky na velkého kazatele, humanistu, pedagoga a zachránce židovských a německých dětí obsahuje nová kniha Miroslava Matouše „Přemysl Pitter a Vyšší rezie“.

Bratr Matouš byl Pitterovým přítelem. Působil jako duchovní naší církve a kazatel Jednoty bratrské.

Publikace nezůstává jen u vzpomínkového žánru. Stopy Vyšší rezie sleduje autor nejen v neuvěřitelných „náhodách“ Pitterova života, kdy šlo doslova „o krk“, ale i ve vlastním životě. Dá se jen těžko předpokládat, že vedení shůry prostřednictvím „náhod“ nezasahuje do života každého jedince, a poselství knihy by tak, kromě prvofadého duchovního rozměru, mohlo mít i praktický dopad ve smyslu Ježíšova příslibu „Hleďte nejprv království Boží a vše ostatní vám bude přidáno“. Autor – nejen „také“, ale možná v první řadě – sleduje Pitterův odkaz a řadí jej do překotného pohybu současnosti. Knihu můžete koupit v prodejně Blahoslav v Praze 6-Dejvicích, Wucherlova 5. **an**

O obětech listopadu 1939

Předseda Senátu PČR Milan Štých, Národní pedagogické muzeum a knihovna J. A. Komenského a Gymnázium Jana Opletala v Litovli zvou na zahájení výstavy „Nesmíme zapomenout: Jan Opletal a další oběti listopadu 1939...“ v úterý 26. srpna v 17 hodin v před-sálí Jednacího sálu Senátu PČR (recepce A, vchod z Valdštejnské ulice). Nutno potvrdit účast co nejdříve. Tel.: 257 533 455, e-mail: pedagog@nmpk.cz **red**

Nabídka harmonia

Nabízíme ke koupi harmonium, jeho cena dohodou po osobním jednání. Kontakt: Náboženská obec Praha 5-Radotín, mobil faráře: 739 018 594.

Hana Anna Vítová

Požehnání školákům

Církev československá husitská v Chlumci n. C., za ekumenické účasti Římskokatolické církve a Česko-bratrské církve evangelické, srdečně zve na požehnání školákům, studentům i učitelům na počátku nového školního roku 2014-2015.

Po úvodním požehnání bude následovat koncert středověké hudby v podání sboru Schola Fortuita.

Požehnání a koncert proběhnou ve středu 3. září od 18 hodin v Husově sboru na Klicperově náměstí 75.

Vstupné na koncert je dobrovolné. Všichni jsou srdečně zváni!

RK

Bible „v akci“

Milí bratři, milé sestry, Evangelická církev metodistická si Vám opět dovoluje nabídnout křesťanskou literaturu, tentokrát v letní slevové akci. V jejím rámci nabízíme publikaci Nový zákon (ekumenický překlad) za výjimečnou cenu – při odběru více kusů za 20,- Kč/ks, při menším odběru za cenu 25,- Kč/ks. Osobní odběr na našem ústředí (Ječná 19, Praha 2) je pochopitelně zdarma, k zásilkám zasílaným poštou bude připočítáno poštovné. Nabídka platí do konce srpna.

V případě zájmu prosím pište na e-mail: office.umc.cz@gmail.com nebo volejte na telefonní číslo: 224 919 608. **red**

Koncerty u sv. Mikuláše

- 25. 8. - 20 hodin
Bach, Mozart, Dvořák, Gershwin
Prague Brass Ensemble & Jan Kalfus - varhany
- 26. 8. - 17 hodin
Bach, Händel, Dvořák, Mendelssohn-Bartholdy
J. Kalfus - varhany,
Y. Škvárová - mezzosoprán
- 27. 8. - 17 hodin
Händel, Beethoven, Mozart, Corelli
J. Popelka - varhany,
V. Frank - housle
- 27. 8. - 20 hodin
Vivaldi, Mozart
Vivaldi Orchestra Praga
V. Návrat - barokní housle
- 28. 8. - 17 hodin
Telemann, Bach, Mozart, Händel
F. Štastný - varhany, cembalo,
V. Vlna - hoboj
- 29. 8. - 17 hodin
Bach, Schubert, Dvořák, Verdi
J. Kšica - varhany, T. Jindra - bas
- 29. 8. - 20 hodin
Mozart, Paganini, Bach, Vivaldi
Consortium Pragense Orchestra
- 30. 8. - 17 hodin
Vivaldi, Händel, Albinoni,
Pachelbel
B. Rabas - varhany,
M. Kejmar - trubka a křídlovka
- 30. 8. - 20 hodin
Mozart, Paganini, Bach, Vivaldi
Consortium Pragense Orchestra
Y. Škvárová - mezzosoprán,
M. Laštovka - trubka
- 31. 8. - 17 hodin
Bach, Mozart, Franck, Caccini
Canto Corno e Organo
V. Trojanová - varhany,
R. Kýralová - mezzosoprán,
T. Kýral - lesní roh
- 31. 8. - 20 hodin
Vivaldi, Mozart
Vivaldi Orchestra Praga
V. Návrat - barokní housle

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

ZA KOHO MĚ POKLÁDÁTE?

Ježíš hovoří s učedníky. Tvým úkolem je najít tři rozdílů mezi obrázky.

Jana Krajčířiková

Z EKUMENY

EKUMENICKÁ BOHOSLUŽBA V PODĚBRADECH

U příležitosti 550. výročí mírových iniciativ krále Jiřího z Poděbrad se 26. července v Poděbradech konala open air ekumenická bohoslužba. Účastníci se jí představili Ekumenické rady církví, Římskokatolické církve, města Poděbrady v čele s panem starostou dr. Ladislavem Langrem a dalšími hosty včetně zástupců mezinárodního setkání evropské mládeže. Kázal synodní senior ČCE Joel Ruml. Za CČSH se účastnil bratr patriarcha dr. Tomáš Butta. V rámci shromáždění vystoupil Český chlapecký sbor se sbormistrem Lukášem Jindřichem. Snímky z tohoto setkání si můžete prohlédnout na webových stránkách ústředí naší církve v sekci „Fotogalerie“. **red**

MAPA POMOCI VE SVĚTĚ

Nová mapová aplikace na webu ČBK představuje projekty, v nichž česká katolická církev pomáhá lidem po celém světě. Mapa může sloužit i jako rozcestník k podrobnějším informacím o projektech českých křesťanských organizací. „Mapa pomoci ve světě“ představuje rozvojové, humanitární, sociální, školské i další projekty, v nichž česká církev pomáhá potřebným. Aplikace obsahuje odkazy na webové stránky jednotlivých projektů. Může zároveň sloužit jako rozcestník pro ty, kdo hledají podrobnější informace o aktivitách české církve v zahraničí. Téměř polovina ze 145 celkových projektů realizuje Charita ČR nebo jednotlivé diecézní charity. Nejvíce projektů českých katolických organizací je věnováno podpoře vzdělávání v chudých oblastech. Mapu pomoci ve světě naleznete na webové stránce:

<http://www.cirkev.cz/cirkev-pomaha/mapy-pomoci-ve-svete>

ČBK na webu www.ekumenickarada.cz

POMOC PRO IZRAELSKÉ DĚTI – SBÍRKA NA FINANCOVÁNÍ POBYTU DĚTÍ V ČR

Tisíce izraelských rodin, zejména na jihu země, čelí ostřelování raketami Hamásu. Stresem z neustálého ohrožení trpí nejvíce děti. Řada českých křesťanů se na nás obrátila s myšlenkou umožnit alespoň některým z těchto dětí a mladých lidí krátký oddech v Česku. V současnosti jednáme o příjezdu skupiny 30 dětí z jihoizraelského Ašdodu, které u nás stráví v druhé polovině srpna dva týdny na speciálně připraveném táboře. Organizátoři uskuteční tento mimořádný tábor ve svém volném čase a za režijní ceny. Na pokrytí nutných nákladů potřebují peníze. Vyhlášíme proto sbírku „Pomozte izraelským dětem“, jejíž výtěžek bude použit výhradně na financování pobytu izraelských dětí v ČR. Případný přebytek zašleme do ICEJ AID v Jeruzalémě na fond „Izrael v krizi“, z něhož se financují akutní potřeby spojené se současným konfliktem. Příspěvky můžete zasílat na účet ICEJ u Komerční banky, č. ú. 3747530257/0100, variabilní symbol 106.

Dle www.ekumenickarada.cz, Mojmir Kallus

OSLAVY OBNOVENÍ PŘIJÍMÁNÍ PODOBOJÍ

Letos na podzim uplyne 600 let od obnovení přijímání večeře Páně podobojí způsobem, které při bohoslužbách v pražských kostelích obnovil Jakoubek ze Stříbra a další. „Jako současní čeští protestanti si toto významné výročí chceme připomenout celodenními oslavami v neděli 12. října 2014 v Betlémské kapli a na dalších místech, která jsou s tehdejšími událostmi více či méně spojena – v kostele u Martina ve Zdi, v kostele sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí a v budově Evangelické teologické fakulty Univerzity Karlovy,“ přibližuje oslavy tohoto významného výročí farář ČCE a senior Pražského seniorátu Roman Mazur. Úvodní dopolední částí oslav budou slavnostní nedělní ekumenické bohoslužby, které se uskuteční od 10 h v Betlémské kapli. V druhé, odpolední a večerní části bude program rozšířen i na ostatní plánovaná místa, kde se paralelně uskuteční různé zaměřené programy, například koncerty (sdružený pěvecký sbor Jakoubek/Jeroným, T. Najbrt, Spirituál kvintet), představení divadla V. Marčíka, přednášky (J. B. Lásek, P. Hradílek a další), panelová diskuse o sociálním vyloučení a koncert romské skupiny, rukodílny pro děti i dospělé, procházky reformační Prahou s výkladem, interaktivní hra pro děti, představení sborníku o kostele u Martina ve Zdi. Program oslav najdete na webu www.cirkev.cz nebo na facebooku Oslavy 600 let kalicha. **Podle www-e-cirkev.cz**